

KWIECIEŃ

Uroczystość 350 - lecia Ślubów Jana Kazimierza

Z inicjatywy Rejonowego Komitetu Obywatelskiego Ziemi Biłgorajskiej w dniu 1 kwietnia 2006 roku o godz. 18.30 w kościele św. Jerzego w Biłgoraju została koncelebrowana uroczysta Msza św. w intencji Ojczyzny, o odnowę moralną Narodu oraz o naprawę naszego Państwa poprzez Maryję Królową Polski.

Nabożeństwo zostało odprawione w dniu jubileuszowym 350 – lecia Ślubów Króla Jana Kazimierza we Lwowie oraz w roku jubileuszów: 50 – lecia Jasnogórskich Ślubów Narodu, 215 rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja, 5 – tej rocznicy Intronizacji Chrystusa Króla w mieście Biłgoraju. Nabożeństwu przewodniczył ks. Proboszcz Kanonik Czesław Szuran, który wygłosił okolicznościową homilię na temat moralności w życiu społecznym i w politycznym. Intencje nabożeństwa wynikały ze słów Pana Prezydenta RP: „Zwracam się do Was Rodacy, abyście mimo wszystkich zawodów raz jeszcze uwierzyli. Mamy zmienić Polskę, ale bez Was jej nie zmienię. A zmienić ją koniecznie trzeba.” Na zakończenie Mszy św. Pan Stanisław Dzido odczytał tekst ślubów, jakie król Jan Kazimierz złożył w Archikatedrze Lwowskiej w dniu 1 kwietnia 1656 roku. Pan Marian Jagusiewicz odczytał Akt Erekcyjny przygotowany pod Tablice Dekalogu, które mają być ustawione przed budynkami publicznymi w Biłgoraju. Podsumowania uroczystości dokonał Stanisław Schodziński Starosta Biłgorajski, wygłaszając okolicznościowe przemówienie, dotyczące genezy i okoliczności złożenia przed wizerunkiem Matki Bożej Łaskawej tego doniosłego aktu ślubowań króla Jana Kazimierza:

„Uczestniczyliśmy dziś we Mszy Świętej w dniu szczególnym. Przypada dziś uroczystość 350-lecia Ślubów Królewskich Jana Kazimierza złożonych w katedrze Lwowskiej 1 kwietnia 1656r., obrania Najświętszej Marii Panny Królową Polski, dlatego też dokonujemy dziś przedstawienia aktu erekcyjnego pod Tablice Dekalogu. Jesteśmy przekonani,

że budowę IV-tej Rzeczypospolitej należy rozpocząć od nowej ewangelizacji, od przestrzegania i przypominania sobie Dekalogu. Ten pochodzący od Boga kodeks moralności powinien być podstawą każdego ludzkiego prawodawstwa. Projekt konstytucji Unii Europejskiej, prawa aborcyjne, prawa dotyczące homoseksualistów czy dopuszczające eutanazję są przykładem praw, gdzie nie ma wartości ujętych w Dekalogu. W przeszłości prawo państw totalitarnych, tworzonych przez Lenina, Hitlera, Stalina, decydowało o tym, co jest dobre, a co jest złe. Dzisiaj parlamenty „niby demokratyczne” wracają do tych praktyk, do współczesnego laicystycznego totalitaryzmu i liberalizmu, propagując Kościół i jego nauczanie jako przeżytek. Tymczasem Jan Paweł II uczył nas „że demokracja bez wartości łatwo się przemienia w jawny lub zakamuflowany totalitaryzm”. Uchwalane prawa przeciwko rodzinie, nie szanujące życia nienarodzonych, promujące samotne wychowanie dzieci, wszelkie wynaturzenia, poprzez materialne zachęty do rozwodów, separacji i związków homoseksualnych.

Jakże aktualne są Śluby Jasnogórskie Narodu Polskiego i Śluby Królewskie Jana Kazimierza!

- Czy dziś zrobiliśmy wszystko by chronić dzieci i młodzież przed narkomanią, alkoholizmem, treściami pornograficznymi w literaturze, filmach, sztuce?
- Czy chcemy zapewnić młodym ludziom pracę, czy raczej proponujemy wyjazd do pracy za granicę?
- Czy tam nasza młodzież będzie odporna na tzw. nurt laicko-libertyńskiego wychowania, na wszechobecną demoralizację?
- Czy przygotowaliśmy ich do życia w obcym państwie, czy będą dumni, że są Polakami?
- Czy będą odporni na pokusy wymuszone często beznadziejną sytuacją?
- Czy nam zależy tylko na wyższych zarobkach?

Stwórzmy miejsca pracy tu w Polsce, w mieście, na wsi, dla jej dobrobytu i rozwoju. Szanujmy

wartości narodowe i nasze dziedzictwo. Abyśmy z goryczą nie powtarzali za Ks. Biskupem Józefem Zawitkowskim:

„Do Europy bezmyślnym stadem
Włokąc za sobą miłość i zdradę
Idziemy niosąc nasze symbole
Zdeptaną dumę i honor, i wiarę”.

Jak się okazuje, Europę bez Boga trzeba remontować. Zachowajcie pamięć narodową aby Was nie wchłonęły rządy oświeconych, bogatych a bezbożnych. Zachowajcie swoją tożsamość, bądźcie sobą w mowie, w wierze, kulturze, obyczajach, w strojach i zwyczajach.

– bo Was w Europie nie poznają”.

Powiatowy Dzień Twórcy Kultury

Twórczość ludowa i amatorska niejednokrotnie bywa niedoceniana przez ogół społeczeństwa, traktowana po macoszemu nieraz bywa ukryta i znana jest tylko bliższemu otoczeniu artysty. Tylko nieliczni osiągają sukces większego formatu, jako że kultura wsi i amatorska działalność artystyczna jest bardziej specyficzna niż łatwiej przyswajalna kultura popularna. Starostwo Powiatowe postanowiło to zmienić i docenić oraz wypromować twórczość Ziemi Biłgorajskiej. Dlatego też 19 kwietnia 2006 roku w Młodzieżowym Domu Kultury w Biłgoraju zorganizowało „Powiatowy Dzień Twórcy Kultury”. Podziękowania otrzymali działacze kultury, animatorzy ruchów kulturalnych i twórcy ze wszystkich gmin. Taką uroczystość starostwo zorganizowało po raz pierwszy.

Na „Powiatowy Dzień Twórcy Kultury” zaproszono wójtów wszystkich gmin. To oni wytypowali ze swojej gminy działaczy kultury, którym za działalność podziękował Starosta Biłgorajski Stanisław Schodziński. Zostali oni także wyróżnieni upominkami. Z każdej gminy nagrodzono przedstawiciela biblioteki i ośrodka kultury, a także 21 przedstawicieli amatorskich ruchów kulturalnych i 38 twórców ludowych. Oprawę artystyczną nad „Powiatowym Dniem Twórcy Kultury” przygotowała młodzież i dzieci z MDK. Z gminy Biłgoraj wyróżniono: Zofię Nizio (biblioteka gminna), Irenę Potocką (GOK), Janinę Lelonek i Krystynę Łęcką (amatorski ruch kulturalny) Jana Bielaka, Zbigniewa Kłodnickiego, Aleksandra Iwańczyka, Katarzynę Zygmunta i Romana Grabiasa (twórcy ludowi).

W gminie Frampol wyróżniono: Marię Kapicę (biblioteka gminna), Kazimierza Oszusta (GOK), Stanisława Wyłupka (amatorski ruch kulturalny), Janinę Radomską, Florianę Kiszczak, Emilię

Karwat, Zofię Dubiel, Janusza Dworaka, Krzysztofa Litwiniuka, Roberta Sobstela, Jacka Krasa, Stanisława Dziurę, Tadeusza Krawczyka i Antoniego Małka (twórcy ludowi).

W gminie Księżpol wyróżniono: Irenę Łysy (biblioteka gminna), Stanisławę Tatar Budzyńską (GOK), Jerzego Rymarza i Krystynę Wryszcz (amatorski ruch kulturalny).

Starosta Biłgorajski docenił twórczość ludową naszego powiatu

Z gminy Łukowa wyróżniono: Krystynę Wurszt (biblioteka gminna) i Wiesławę Kubów (GOK). **Z miasta Biłgoraj wyróżniono:** Mirosławę Sachar (biblioteka miejska), Stefana Szmidta (BCK), Henryka Nizio (amatorski ruch kulturalny), Krystynę Szypulską i Waldemara Juszczyka (twórcy ludowi). **W gminie Tarnogród wyróżniono:** Joannę Puchacz (biblioteka gminna) i Władysława Dubaja (GOK). **Z gminy Józefów wyróżniono:** Elżbietę Jamroz (biblioteka gminna), Beatę Zaśko (GOK), Gabrielę Gorzandt, Mariana Madeja (amatorski ruch kulturalny) oraz Jana Pastusz-

ka i Leona Kusiaka (twórcy ludowi). **Z gminy Terespol odznaczono wyróżnieniem:** Teresę Nizio (biblioteka gminna), Mariolę Kapuśniak (GOK), Sabinę Zdziobło (amatorski ruch kulturalny), Genowefę Wójtowicz, Ewę Skórę, Urszulę Gozdecką, Leona Karpika, Ewę Bołociuch, Józefę Bołociuch, Stanisławę Rozmiarkowską i Teresę Runo (twórcy ludowi).

Z gminy Obsza wyróżniono: Krystynę Kawa (biblioteka gminna), Bożenę Bednarczuk (GOK), Wandę Lis i Kazimierę Wurszt (amatorski ruch kulturalny). **Z gminy Potok Górny wyróżniono:** Teresę Cich (biblioteka gminna), Stanisława Buciora (GOK), Stanisława Stępnia, Beatę Hacia (amatorski ruch kulturalny), Wiesława Pułapę Zdzisława Garbacza (twórcy ludowi).

Z gminy Turobin wyróżniono: Elżbietę Trumińską (biblioteka gminna), Danutę Dzię, Władysława Kwietniowkiego (amatorski ruch kulturalny).

Z gminy Aleksandrów wyróżniono: Justynę Bździuch (biblioteka gminna), Ewę Maciochę (GOK), Adama Leszczyńskiego, Kazimierę Bielak, Jana Palikota (amatorski ruch kulturalny), Helenę Michońską, Mariannę Maciochę, Anielę Bździuch i Wandę Bielak (twórcy ludowi).

Z gminy Biszczyna wyróżniono: Marię Sarzyń-

ską (biblioteką gminna), Jarosława Oleszczaka (GOK), Antoniego Kurowskiego, Longina Kożuszka (amatorski ruch kulturalny) i Danutę Płoucha, Bożenę Kurowską, Annę Bandos, Julię Strzałkę (twórcy ludowi).

Z gminy Goraj wyróżniono: Barbarę Sajewską (biblioteka gminna) Kazimierza Piroga, Henryka Widza (GOK) i Janinę Pydo (amatorski ruch kulturalny).

Podziękowania z okazji „Powiatowego Dnia Twórcy Kultury” przyznano także: Jerzemu Waszkiewiczowi (Muzeum Ziemi Biłgorajskiej), Annie Iskrze i Wiesławowi Hasic (Młodzieżowy Dom Kultury), Dorocie Mach (Biblioteka Pedagogiczna), Honoracie Czerw (FB nr 1), Alicji Janik (FB nr 1), Marii Szeliga (MiPBP) i Alicji Jachiewicz Szmidt (Fundacja Kresy 2000).

Absolutorium dla Zarządu Powiatu

Rada Powiatu w Biłgoraju XLVI Sesję odbyła 25 kwietnia 2006 roku w Zespole Szkół Agrotechnicznych w Różańcu. Podjęcie uchwały w sprawie udzielenia absolutorium dla Zarządu Powiatu po-

Praca Zarządu Powiatu za rok 2005 została oceniona pozytywnie

przedziła debata radnych oceniająca pracę zarządu za rok budżetowy 2005. Po przedstawieniu wniosku Komisji Rewizyjnej o udzielenie Zarządowi Powiatu absolutorium i opinii Składu Orzekającego Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie oraz odbytej dyskusji nad sprawozdaniem Rada Powiatu w stosunku głosów: 18 za, 4 przeciw, 1 głos wstrzymujący się udzieliła, Zarządowi absolutorium.

Prezydium Rady Powiatu w Biłgoraju

Odkrywamy skarby Ziemi Biłgorajskiej

W dniach 26 i 27 kwietnia 2006 roku w Leśnym Ośrodku Szkoleniowym w Biłgoraju odbyła się wielowymiarowa konferencja pod zbiorczym hasłem „Dziedzictwo przyrodniczo- kulturowe Puszczy Solskiej i Roztocza”. To dwudniowe spotkanie z naturą i kulturą ziemi biłgorajskiej było wspólnym dziełem Starostwa Powiatowego w Biłgoraju, Zespołu Szkół Leśnych w Biłgoraju, Nadleśnictwa Biłgoraj, PTTK Oddział w Biłgoraju, Kapituły Dziedzictwo Narodu Święta Sprawa i Polskiego Klubu Ekologicznego. Pomysł zorganizowania konferencji pojawił się w bardzo dobrym momencie historii naszego regionu, jako, że obecnie pod wpływem zmian o wymiarze międzynarodowym i współczesnych dążeń do Europy często zapominamy o tej naszej małej Ojczyźnie, tak obfitującej w bogactwa przyrodnicze, kulturowe i historyczne. Zapatrzeni w wielki świat nie pamiętamy o tym, że rzeczywistość, w której żyjemy na co dzień, ma nam do zaoferowania bardzo wiele skarbów. To właśnie odkryciu tych ukrytych walorów, a także przypomnieniu o naszych historycznych korzeniach miała służyć konferencja, podczas której swoje referaty zaprezentowało wielu znakomitych prelegentów. Ich obecność, a także uczestnictwo wielu wybitnych gości miały służyć jeszcze jednemu celowi: promocji ziemi biłgorajskiej i skierowaniu uwagi publicznej na nasz region.

Msza św. w Kościele WNMP w Biłgoraju pod przewodnictwem J. E. Ks. Biskupa prof. Jana Śrutwy poprzedziła konferencję, której pierwszym punktem było uroczyste posadzenie Dębu Jan Paweł II na placu przy budynku administracyjnym Nadleśnictwa Biłgoraj przy ul. Zamojskiej 96. Jest to jedno z młodych drzewek wyrosłych z żołądzi, które zostały poświęcone przez Ojca Świętego Jana Pawła II w 2005 roku. „Inicjatywa sadzenia dębów, będących pomnikami dla przyszłych pokoleń pojawiła się w XXVI rocznicę wyboru na Stolicę Apostolską Jana Pawła

II w podzięce za Jego Wielki Pontyfikat. Pomyśłodawcą projektu był Pan Marian Sadłos, który wraz z księdzem dr Wiesławem Oleszkim, pod patronatem J.E. Ks. bp prof. Jana Śrutwy, napisał program sadzenia dębów. W celu zrealizowania projektu powołano Kapitułę „Dziedzictwo Narodu Święta Sprawa”, która rozpoczęła akcję sadzenia drzewek od ich poświęcenia w Watykanie i posadzenia pierwszego Dębu w Ogrodach Watykańskich. Następnie 30 kwietnia 2005 roku podczas Mszy Świętej odprawionej w Katedrze Zamojskiej, celebrowanej przez J. E. Ks. Biskupa prof. Jana Śrutwę dęby przekazano wszystkim parafiom Diecezji Zamojsko- Lubaczowskiej oraz samorządowcom. Od maja do sierpnia 2005 roku w uroczystej oprawie w każdej parafii posadzono co najmniej po trzy dęby, przyjmując

Podczas konferencji odbyło się uroczyste sadzenie dębu im. Jana Pawła II

zasadę iż pierwszy dąb poświęcony Janowi Pawłowi II, drugi– Księdzu Kardynałowi Stefanowi Wyszyńskiemu, trzeci– osobie zasłużonej dla danej parafii lub istotnym wydarzeniem”– zaznaczył w swoim wystąpieniu pt.: „Pomnikowe dęby przyszłych pokoleń” Starosta Biłgorajski Stanisław Schodziński, jednocześnie członek Kapituły „Dziedzictwo Narodu Święta Sprawa”.

Tematowi drzew pomnikowych przyszłych pokoleń swoje wystąpienie poświęcił również Marian Sadłos– autor programu sadzenia dębów. W sposób bardzo plastyczny przedstawił on uczestnikom konferencji genezę pomnikowych dębów, powracając do lat swego dzieciństwa, do okresu wojny: „Były to czasy «ciemnej nocy» kiedy z buciorami,

karabinami, nowoczesną bronią, samolotami, czołgami raz jeszcze w granice naszego Państwa podstępnie wdarło się niemieckie zbrodnicze żoldactwo. Naród polski poddano bezprzykładowemu, brutalnemu wyniszczeniu, grabiono nasze bogactwa, dzieła kultury, strzelano do ludzi masowo jak do much, łapani uliczne ludzie były codziennością, wywożono nas do setek obozów śmierci w całej Generalnej Guberni.

W tym czasie byłem 10,11- letnim chłopcem, ministrantem, do którego to posługiwania w kościele przyczyniła się moja śp. ukochana matka. W kościele w którym służyłem do Mszy Św. wikariuszem był bardzo szlachetny, patriotycznie wychowany ksiądz. On to pierwszy, jak się okazało, wpał nam praktyczną lekcję historii Polski. Zbierał małe grono ministrantów, brał łopatę, sadzonkę drzewka, odręcznie pisał akt posadzenia drzewka, opowiadał czemu to ma służyć i czytał zawartą w akcie historię opowiadającą w skrócie o najeździe barbarzyńców na naszą Ojczyznę. Akt wkładał w butelkę, lakował, a my maluchy za jego wskazaniem umieszczaliśmy go obok sadzonki drzewka i zakopywaliśmy. Byliśmy bardzo dumni z naszego udziału w tym przedsięwzięciu, z odrobionej lekcji historii. Dzisiaj z zamkniętymi oczami mogę trafić do miejsc, gdzie były posadzone historyczne drzewka. Jestem przekonany, że był to przekazany przez reprezentanta Chrystusa na Ziemi „TALENT”. (...) Tak więc „Talent” młodego ks. wikarego z Lipska nad Wisłą, miasta powiatowego w województwie warszawskim znalazł się w dobrych samorządowych rękach i być może w nieodległym czasie za sprawą Przewodniczącego Episkopatu Ks. Apba. Józefa Michalika pomnożony zostanie w całej Rzeczpospolitej”.

Podczas konferencji nie zabrakło też tematów mających na celu zachęcić do odwiedzania i poznawania terenów ziemi biłgorajskiej i Rostocza. Prezes PTTK oddział Biłgoraj Marian Kurzyna mówił o walorach przyrodniczo- kulturowych Puszczy Solskiej i Rostocza. Prof. Roman Dziezic z Akademii Rolniczej w Lublinie prezentując osobliwości fauny Puszczy Solskiej, zapewnił tym samym jej promocję. Wszyscy zainteresowani obecnością znaków i śladów chrześcijaństwa na naszych terenach zaspokoili swą ciekawość

Uczestnicy konferencji „Dziedzictwo przyrodniczo-kulturowe Puszczy Solskiej i Rostocza”

wysłuchując referatu ks. dra Wiesława Oleszka, członka Kapituły „Dziedzictwo Narodu Święta Sprawa”. Natomiast Adam Kornat, z-ca dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych z Lublina przedstawił program zrównoważonego rozwoju w działaniach RDLP Lublin, które polegają na zapewnieniu ochrony przyrody, walorów krajobrazowych i kulturowych, odtwarzania i wzbogacania przyrody. Kolejną grupę stanowiły tematy historyczne takie jak: „Leśnicy w walce narodowowyzwoleńczej” dr Romana Gadzikowskiego, seniora lubelskiego leśnictwa i byłego żołnierza AK, „Kampania wrześniowa na terenie Puszczy Solskiej” - referat Tomasza Bordzania z Muzeum Ziemi Biłgorajskiej, a także „Puszcza Solska w powstaniu styczniowym” - wystąpienie Tomasza Brytana. Dzięki tym tematom słuchacze uświadomili sobie, że Puszcza Solska to nie tylko drugi co do wielkości w Polsce kompleks leśny, ale także miejsce krwawych walk o wolność Ojczyzny, w szczególności walk partyzantów z wojskami niemieckimi podczas II wojny światowej, zwłaszcza pod Osuchami i na Porytowym Wzgórzu, w Lasach Janowskich.

Do wielowymiarowego charakteru konferencji przyczyniła się prelekcja ks. prof. Tadeusza Guza, który mówił o filozoficznych aspektach relacji pomiędzy przyrodą a kulturą.

Konferencję uświetniła młodzież z Zespołu Szkół Leśnych w Biłgoraju, przygotowując ciekawe prezentacje multimedialne pt.: „Martwe drzewa” oraz „Tradycje łowieckie”. Uczestników zachwylił także koncert sygnalistów z ww. szkoły grających na rogach sygnały umowne stosowane podczas polowania.

Wśród zaproszonych gości swoją obecność odnotowali m. in.: delegacja ze Szkoły Leśnej w Bolechowie na Ukrainie, Ryszard Kapuściński – przedstawiciel Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, Jan Buczma – przedstawiciel Wojewody Lubelskiego, Janusz Malinowski – przedstawiciel Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie, Kazimierz Przybyłko – Sekretarz Zarządu Głównego Towarzystwa Inicjatyw Społecznych „Etos” w Lublinie, dr Roman Gadzikowski, Antonina Łobejko – Radna Sejmiku Wojewódzkiego w Lublinie, Zdzisław Kotuła – Dyrektor RPN w Zwierzyńcu, Tadeusz Grabowski – RPN w Zwierzyńcu, Alina Anasiewicz – Dyrektor Zamojskich Parków Krajobrazowych, Tomasz Zieliński – Kuratorium Oświaty w Lublinie Delegatura w Zamościu, Czesław Dąbrowski – Wiceprezes Polskiego Klubu Ekologicznego Okręg Środkowowschodni w Lublinie, Andrzej Kulas – Nadleśniczy Nadleśnictwa Tomaszów, Lucjan Bednarz – Nadleśniczy Nadleśnictwa Janów Lubelski, Witold Zakościelny – Nadleśniczy Nadleśnictwa Zwierzyniec, Marian Kudelka – Nadleśniczy Nadleśnictwa Józefów, Edward Adam Hacia – Wójt Gminy Potok Górny, Marian Jagusiewicz – Przewodniczący Społecznego Komitetu Organizacyjnego, Ks. prof. Tadeusz Guz, Ks. dr Prałat Józef Flis – proboszcz parafii WNMP, Ks. dr Wiesław Oleszek, Ks. Kan. Krzysztof Gajewski – Proboszcz parafii Św. Andrzeja Boboli w Bukowej, radni Rady Powiatu w Biłgoraju, niektórzy dyrektorzy i nauczyciele szkół średnich i gimnazjów powiatu biłgorajskiego. Obecna była także liczna młodzież szkolna.

Rezerwat torfowiskowy „Obary”

Po zakończonej części konferencyjnej zaproszeni goście mieli możliwość uczestniczyć w zajęciach terenowych, podczas których zaznajomili się z historią i planem rozwoju Zespołu Szkół Leśnych, poznali okolicę, jej historię i kulturę. Odwiedzone przez gości miejsca takie jak: rezerwat torfowiskowy Obary – wyłączony drzewostan nasienny oraz miejsce bytowania i toków głuszca, wzgórze Polak, Kościół na wodzie w Zwierzyńcu, Roztoczański Park Narodowy – Florianka, z pewnością są wielkimi atrybutami regionu Puszczy Solskiej oraz Roztocza i mogą stanowić naszą wizytówkę nie tylko w Polsce, ale także poza jej granicami.

Groby wielkanocne

Święta Zmartwychwstania Pańskiego, są bogate w uroczystości nie tylko ze względu na treści duchowe, ale również poprzez radosną oprawę polskich tradycji. W wielu regionach Polski w obchody Wielkanocy wpisuje się zwyczaj strojenia w świątyniach Grobów Chrystusowych. Powstał on w Europie Zachodniej wraz z rozwojem liturgii triduum paschalnego. W Polsce od XI w. kładziono do Grobu Pańskiego, zarówno Hostię, jak i rzeźbioną figurę umęczonego Chrystusa. Zaś od XVI w. powszechny stał się grób – ołtarz wystawienia Najświętszego Sakramentu, pełen kwiatów, rzeźbione oświetlony. Zazwyczaj urządzenia

Bożych Grobów, coraz rzadszy w Europie Zachodniej, w Polsce jest nadal żywy i stanowi jeden z ważniejszych akcentów misterium paschalnego. Przy Grobach nadal praktykowana jest adoracja, nocne czuwanie oraz honorowe warty strażaków i harcerzy.

Ten staropolski obyczaj wielkanocny, obecny również na terenie Powiatu Biłgorajskiego zdumiewa swoją barwnością, pomysłowością i ekspresją. Groby urządzone są z wielkim staraniem i troską. Są to swojego rodzaju dekoracje religijne przedstawiające grób, w którym po śmierci na krzyżu złożono ciało Jezusa. Tę wielką różnorodność Grobów Pańskich łączy ich funkcja, mają one jak najbardziej obrazowo przekazać jedną

z tajemnic wiary – śmierć Syna Bożego. Groby są otwarte, wierni widzą figurę wyobrażającą umęczone ciało Chrystusa. Na ołtarzu umieszczonym przy Grobie lub na specjalnym tronie wystawia się Najświętszy Sakrament w monstrancji okrytej białym welonem – symbolem całunu, w który owinięte było ciało Chrystusa. Cały wystrój kaplicy ma kierować uwagę na Ciało Pańskie. Często groby łączą w sobie narodową, patriotyczną i religijną symbolikę. Dzięki temu wzbudzają po-

dziw odwiedzających i stanowią „swoistą sztukę”. Groby w biłgorajskich świątyniach urządzone z dużym wycuciem estetyki wspaniale wpisują się w przestrzeń, oddziałują zarówno na uczucia, jak i apelują do wiedzy teologicznej wiernych. Natomiast strażacy i harcerze, będąc następcami żołnierzy rzymskich pilnujących Grobu Chrystusa, występują w mundurach galowych ze sznurkami, w hełmach, z bojowym toporkiem, a ich postawa jest sposobem szacunku dla Boga.

Kościół Św. Jerzego w Biłgoraju

Kościół Św. Michała Sól
– przy grobie warty harcerzy i strażaków

Kościół Św. Marii Magdaleny w Biłgoraju

Kościół Chrystusa Króla w Biłgoraju